

VILNIAUS MIESTO 1 APYLINKĖS TEISMUI

Laisvės pr. 79A, Vilnius

PAREIŠKĖJAS

VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“

Kodas 302562592

Birutės g. 31, Vilnius

SKUNDAS

DĖL GENERALINĖS PROKURATŪROS BAUDŽIAMOJO PERSEKIOJIMO DEPARTAMENTO PROKURORO 2011-10-07 IR 2011-10-10 NUTARIMŲ ATSIŠAKYTI PRADĖTI IKITEISMINĮ TYRIMĄ

2011 m. lapkričio 2 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius 2011 metų rugpjūčio mėnesį visiems tėvams, kurių vaikai mokosi nelietuviškose mokyklose, išsiuntė apie 26 000 to paties turinio laiškų trimis kalbomis (baltarusių, rusų ir lenkų), aiškinančių naujus Švietimo įstatymo pakeitimus, jų įgyvendinimo tvarką ir laukiamus teigiamus pokyčius.

2011-09-16 VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ kreipėsi į LR generalinę prokuratūrą su Prašymu dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo pagal LR BK 170 str. dėl Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus laiško, kurstančio tautinę neapykantą. Taip pat 2011-09-16 VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ kreipėsi į LR generalinę prokuratūrą su Prašymu dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo pagal LR BK 168 str. dėl Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus veiksmų atskleidžiant informaciją apie privatų žmogaus gyvenimą.

VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ gavo Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros 2011-10-10 raštą Nr. 17.2-18905 „Dėl atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą“ kartu su Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Rimvydo Valentukevičiaus 2011-10-07 nutarimu atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą. Atitinkamai dėl kito teikto prašymo, VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ gavo Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros 2011-10-10 raštą Nr. 17.2-18948 „Dėl atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą“ kartu su Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Rimvydo Valentukevičiaus 2011-10-10 nutarimu atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą.

Pažymėtina, kad VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ 2011-09-16 Prašymas dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo pagal LR BK 170 str. bei 2011-09-16 Prašymas dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo pagal LR BK 168 str. buvo teikti dėl to paties Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus laiško. **Atsižvelgiant į tai bei siekiant užtikrinti proceso ekonomiškumą ir koncentruotumą, VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ teikia bendrą skundą tiek dėl 2011-10-07, tiek ir dėl 2011-10-10 Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Rimvydo Valentukevičiaus nutarimų atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą.**

Su 2011-10-07 ir 2011-10-10 Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros nutarimais atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“ nesutinka, todėl, nepraleidžiant nustatyto termino, teikia šį skundą, kuriuo Teismo prašo **panaikinti 2011-10-07 ir 2011-10-10 nutarimus atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą kaip neteisėtus ir įpareigoti LR generalinę prokuratūrą pradėti ikiteisminį tyrimą pagal LR Baudžiamojo kodekso 168 str. bei 170 str., dėl Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus veiksmų atskleidžiant informaciją apie privatų žmogaus gyvenimą ir tautinės neapykantos kurstymo. Tokia pozicija grindžiama žemiau išdėstytais argumentais.**

Pažymėtina, jog Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus šių metų rugpjūtį išsiųsti laiškai buvo adresuoti konkrečioms žmonių grupėms, atskiriamoms pagal tautybės ir kalbos požymį. Manytina, jog tokiu būdu buvo pažeistas 1995 m. spalio 24 d. Europos parlamento ir tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 8 straipsnis, kuris

teigia, kad valstybės narės uždraudžia tvarkyti asmens duomenis, kurie atskleidžia rasinę ar etninę kilmę, politines, religines ar filosofines pažiūras, priklausymą profesinėms sąjungoms, taip pat tvarkyti duomenis apie asmens sveikatą ar intymų gyvenimą. Šiuo atveju, buvo neteisėtai panaudoti ypatingi asmens duomenys, t.y. duomenys, atspindintys jų tautinę priklausomybę.

Minėtina, kad Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 12 str., taip pat Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 17 str. draudžia kištis į privatų asmens gyvenimą ir skelbia žmogaus teisę, kurią suteikia įstatymas, gintis nuo tokio kišimosi. Žmogaus teisę į jo privataus gyvenimo gerbimą taip pat įtvirtina Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 str. su tam tikromis šio straipsnio 2 dalyje numatytomis išlygomis. Pažymėtina ir tai, kad BK 168 straipsnio kontekste svarbus ir Konvencijos 10 str., kurio 2 dalis vienu iš faktorių dėl kurių informacijos skleidimas ribojamas, nurodo siekį apsaugoti kitų asmenų garbę ar teises.

Minėtų laiškų išsiuntimas, panaudojant neteisėtai surinktą informacija, kurios turinį sudaro žinios apie privatų žmogaus gyvenimą, pažeidžia ir Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnį, kuris teigia, jog kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir susirašinėjimo slaptumas bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnį, kuris įtvirtina asmens teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas bei 8 straipsnį, garantuojantį teisę į savo asmens duomenų apsaugą.

Pažymėtina ir tai, kad laiške parašytame lenkų kalba yra akivaizdžiai tyčiojama iš tautinių mažumų ir jų kalbų bei atitinkamai skatinama neapykantą dėl tautybės ir kalbos. Laiške yra aibė gramatinių, stilistinių ir lingvistinių klaidų, iškraipomi žodžiai ir jų junginiai, netaisyklingai vartojamos sąvokos, pavyzdžiui: „podjęta decyzja obecnego Rządu RL nie była spontaniczna czyli wymyślem obecnego Rządu“, „nasze dzieci, nie znając dobrze języka litewskiego, w życiu dorostym będą mieli wiele kłopotów“ ir panašiai. Tokiu būdu vienas iš aukštų valstybės pareigūnų akivaizdžiai tyčiojasi iš tautinės mažumos gimtosios kalbos ir atitinkamai niekina pačią tautinę mažumą. Taip pat Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius savo laiške atvirai kursto tautinę nesantaiką, tyčiojasi iš tautinių mažumų teigdamas: „Ale pamiętajmy, że uczniowie, którzy ukończą polskie, rosyjskie, białoruskie, niemieckie czyli żydowskie szkoły“, kas išvertus reiškia – „Bet prisiminkime, kad mokiniai, kurie baigs lenkiškas, rusiškas, baltarusiškas, vokiškas tai yra žydiškas mokyklas“. Taigi, iš šio laiško turinio aiškiai ir nedviprasmiškai matyti, kad yra siekiama paniekinti ir diskriminuoti atskiroms žmonių grupėms priklausančius asmenis dėl jų tautybės ir kilmės, o tai atitinkamai užtraukia atsakomybę pagal Lietuvos Respublikos Baudžiamojo kodekso 170 str. 2 d.

Minėtina, jog 2011-10-10 nutarime prokuroro yra nurodoma, kad *„lenkų, rusų, baltarusių, vokiečių tautų susiejimas, jų apibendrintas priskyrimas prie žydų tautinės grupės savaime nėra ir negali būti suprantamas ir vertinamas kaip paniekiantis ar žeminantis, o tuo labiau neapykantą kurstantis apibendrinimas, kadangi žydų tauta, jai priskiriama žmonių grupė ar jos atstovai, išsilavinusio, kultūringo, tolerantiško, išankstinių stereotipų, antisemitinės ideologijos ir ją lydinčios viešos propagandos nepriimančio žmogaus, nėra ir negali būti vertinama kaip kažkas paniekiančio, žeminančio ar panašiai, tiek vartojant šį tautos (žydų) pavadinimą tiesiogiai, tiek ir kaip epitetą“*. **Pažymėtina, kad prokuroras, pateikęs tokį cituoto teksto išaiškinimą ir vertinimą, akivaizdžiai klydo, kadangi šioje vietoje keliamas klausimas ne dėl žydų tautinės mažumos vertinimo, o dėl to, jog Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius demonstratyviai parodo, kad net neskiria žydų nuo lenkų, baltarusių, rusų ir suniveliuoja bei nepagrįstai sutapatina šias tautybes, kaip niekuo nesiskiriančias ir apibrėžia jas visas kaip vieną bendrą žydų tautybę, kas akivaizdžiai negali būti tiesa.**

Pastebėtina, jog **siekiant nustatyti leistinos saviraiškos ribas, kurias peržengus valstybė gali reaguoti, taip pat ir taikydama sankcijas, labai svarbios yra Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 10 str. ir 14 str. nuostatos.** EŽTK 10 str. 2 d. yra nustatyta, jog saviraiškos laisvėmis, kadangi tai yra susiję ir su pareigomis bei atsakomybe, gali būti priklausomas nuo tam tikrų formalumų, sąlygų, apribojimų ar sankcijų, kurias nustato įstatymas ir kurios demokratinėje visuomenėje yra būtinos dėl valstybės saugumo, teritorinio vientisumo ar visuomenės apsaugos, siekiant užkirsti kelią viešosios tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams, apsaugoti žmonių sveikatą ar moralę, taip pat kitų asmenų garbę ar teises, užkirsti kelią įslaptintos informacijos atskleidimui arba užtikrinti teisminės valdžios autoritetą ir bešališkumą. EŽTK 14 str. nurodyta, jog

naudojimas šioje Konvencijoje pripažintomis teisėmis ir laisvėmis yra užtikrinamas be jokios diskriminacijos dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, kalbos, religijos, politinių ar kitokių pažiūrų, tautinės ar socialinės kilmės, priklausymo tautinei mažumai, nuosavybės, gimimo ar kitais pagrindais. Šioje vietoje pažymėtinas ir EŽTK 17 str. nurodantis, kad jokia šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip suteikianti kuriai nors valstybei, grupei ar asmeniui teisę vykdyti kokią nors veiklą ar atlikti kokią nors veiksmą, kuriais siekiama panaikinti kokias nors šioje Konvencijoje numatytas teises ir laisves ar jas apriboti daugiau nei nustatyta šioje Konvencijoje.

Aukščiau minėtais klausimais Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau - EŽTT) jurisprudencija yra labai gausi, pažymėtini keli jo sprendimai bylose *Prager ir Oberschlick v. Austrija (1995)*, *Handyside v. Jungtinė Karalystė*, *Lingens v. Austrija*, *Oberschlick v. Austrija (1997)*, dėl rasinės, tautinės diskriminacijos propagavimo aspektu svarbus sprendimas buvo priimtas byloje *Kuhnen v. Vokietija*, o tautybės aspektu - byloje *Kuhnen v. Vokietija*. Kaip jau minėta, kai asmuo siekia įgyvendinti savo saviraiškos laisvę, ši laisvė nėra absoliuti ir gali būti ribojama pagal EŽTK 10 str. 2 d. reikalavimus, t. y. pagal įstatymą, siekiant teisėto tikslo ir kai tai būtina demokratinėje visuomenėje. EŽTT sprendimuose pabrėžiama, kad yra svarbu aukščiausiu lygmeniu kovoti prieš visų formų ir pasireiškimų rasinę diskriminaciją. **EŽTT nuomone, neapykantos kurstymas nebūtinai reikalauja raginimo daryti tam tikrą smurtinę ar kitokią nusikalstamą veiklą.** Pastebėtina, kad tokios pačios pozicijos laikosi iš Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2010 m. kovo 2 d. priimtoje nutartyje baudžiamojoje byloje Nr. 2K-91/2010.

Kaip jau minėta EŽTK 17 str. nurodyta, kad jokia šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip suteikianti kuriai nors valstybei, grupei ar asmeniui teisę vykdyti kokią nors veiklą ar atlikti kokią nors veiksmą, kuriais siekiama panaikinti kokias nors Konvencijoje numatytas teises ir laisves ar jas apriboti daugiau, nei nustatyta Konvencijoje. **EŽTT yra išaiškinęs, kad šio straipsnio bendrasis tikslas – užkirsti kelią asmenims pasinaudoti teise turint tikslą skatinti idėjas, prieštaraujančias Konvencijos tekstui ir dvasiai (Witzsch v. Germany, no. 7485/03, decision of 13 December 2005).** Tarp tokių neabejotinai yra ir tautinės, kalbinės diskriminacijos pobūdžio idėjos, dėl to joms, vadovaujantis Konvencijos 17 straipsnio nuostatomis, iš esmės netaikoma Konvencijos 10 straipsnyje nustatyta saviraiškos laisvės apsauga (žr., pvz. *Ivanov v. Russia*, no. 35222/04, decision of 20 February 2007; *W.P. and Others v. Poland*, no. 42264/98, decision of 2 September 2004; *Norwood v. the United Kingdom*, no. 23131/03, decision of 16 November 2004; *Kühnen v. Germany*, no. 12194/86, Commission decision of 12 May 1988).

Atsižvelgiant į išdėstytą manytina, jog Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius, viešai išsakydamas savo nuomonę apie tautines mažumas (laiškas buvo adresuotas apie 26000 respondentų), peržengė saviraiškos laisvės ribas, kurios yra nustatytos Europos žmogaus teisių konvencijoje, Lietuvos Respublikos ratifikuotuose tarptautinėse sutartyse bei Lietuvos Respublikos Konstitucijoje. Tokiais atvejais, kai saviraiškos laisvės ribos yra peržengiamos kurstant nesantaiką prieš apibrėžtų žmonių ratą, tyčiojantis ir niekinant šias žmonių grupes, asmeniui, atlikusiam tokias veikas, kyla baudžiamoji atsakomybė pagal LR BK 170 str.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimas ar panaudojimas daro žalą žmogaus privataus gyvenimo neliečiamumui. Konkrečiu atveju Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerijoje buvo atliktas tikslinis monitoringas siekiant surinkti konkrečių žmonių grupių duomenys, išskiriant juos pagal tautybės ir kalbos požymius, t.y. buvo siekta išsiaiškinti kokia yra konkretaus vaiko tautybė bei jo gimtoji kalba. Atitinkamai 2011 metų rugpjūčio mėnesį Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius išsiuntė to paties turinio apie 26 000 laiškų trimis skirtingomis kalbomis visiems tėvams, kurių vaikai mokosi nelietuviškose mokyklose, siekiant išsiaiškinti naujus Švietimo įstatymo pakeitimus, jų įgyvendinimo tvarką ir laukiamus teigiamus pokyčius. Taigi Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius, neteisėtai surinkęs duomenis apie konkrečios žmonių grupės tautybę ir kalbą, išsiuntė apie 26 000 to paties turinio laiškų, išverstus trimis skirtingomis kalbomis, adresuotus nelietuviškas mokyklas lankantiems nepilnamečiams asmenims ir tokiu būdu padarė LR BK 168 str. numatytą veiklą.

2011-10-07 nutarime prokuroras teigia, kad laiške yra nenurodytas konkretus asmuo, jo tapatybę patvirtinantys duomenys, adresas, taip pat kiti ypatingi asmens duomenys. Tokie prokuroro teiginiai vertinti itin kritiškai ir yra atmestini. Pažymėtina tai, jog norint, kad laiškas pasiektų adresatą yra privaloma nurodyti asmens vardą, pavardę bei tikslų adresą, taigi asmens duomenų atskleidimo faktą

patvirtina vokas, kuriame buvo Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus laiškas parašytas atitinkamai baltarusių, rusų ar lenkų kalbomis ir adresuotas konkrečios tautybės nepilnamečiams asmenims. **Aukščiau nurodyta patvirtina, jog siekiant išversti ir išsiųsti laiškus skirtus tam tikros tautybės asmenims, kalbantiems konkrečia kalba, buvo būtina sudaryti atitinkamą duomenų bazę pagal asmenų tautybę ir kalbą, kas šioje situacijoje yra laikytina, kaip neteisėtas ypatingų duomenų rinkimas apie privatų nepilnamečių asmenų gyvenimą, siekiant nustatyti kokios jis tautybės ir kokia jo gimtoji kalba.**

Taip pat pabrėžtina, kad laiškai buvo adresuoti nepilnamečiams asmenims, ypač atkreipiant dėmesį į tai, jog pastarieji yra neveiksnūs. Sunku suprasti kokiu tikslu buvo renkami atitinkami duomenys apie nepilnamečių asmenų tautybę, kalbą ir jiems siųsti tokio pobūdžio laiškai.

Kaip minėta laiškai buvo adresuoti aiškiai apibrėžtam asmenų ratui, t.y. nepilnamečiams, neveiksniems asmenims, griežtai atsižvelgiant į jų tautybę ir kalbą, o pačiame laiške buvo kreipiamasis į šių nepilnamečių asmenų tėvus siekiant skleisti politinę propagandą, paaiškinti Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus poziciją. Jeigu minėti ministro Gintaro Steponavičiaus veiksmai būtų laikomi teisėtais ir nepažeidžiančiais teisės į privatų gyvenimą, taip pat laikomi tinkamu tokios informacijos panaudojimu, tai sekantis žingsnis galėtų būti tokių politinio pobūdžio laiškų išsiuntimas pagal asmenų seksualinę orientaciją, rasę, negalią, socialinę padėtį, tikėjimą. Taigi akivaizdu, kad pripažįstant tokius veiksmus teisėtais, būtų įtvirtinta praktika tvarkyti asmenų duomenis, sudaryti duomenų bases, kartotekas juos išskiriant pagal tautybę, kalbą, lytinę orientaciją, invalidumą, rasę tikėjimą ir kita, taip siekiant neva suteikti tikslią informaciją, skleisti politinę propagandą, atlikinėti viešųjų ryšių akcijas, aiškinti pareigūnų poziciją ir kitais panašiais tikslais. **Atsižvelgiant į nurodytą akivaizdu, jog konkrečiu atveju buvo neteisėtai surinkti ypatingi duomenys (vardas, pavardė, asmens kodas, adresas, tautybė, gimtoji kalba ir kita), taip šiurkščiai kišantis į nepilnamečių asmenų privatų gyvenimą ir, griežtai pagal šių asmenų tautybę ir kalbos požymį, kiekvienai asmenų grupei buvo surašyti laiškai jų gimtąja kalbą (baltarusių, rusų ir lenkų) bei išsiųsti pagal baigtinį adresatų sąrašą nepilnamečiams neveiksniems asmenims. Vadovaujantis aukščiau išdėstytu, tokie Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus veiksmai vertintini kaip neteisėti, pažeidžiantys galiojančius įstatymus ir vertintini kaip neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimas ir panaudojimas (LR BK 168 str.).**

Minėtina, jog 2011-10-10 prokuroro nutarime nurodoma, kad „Švietimo ir mokslo ministerija yra asmens duomenų valdytojas, švietimo tikslais tvarkanti Lietuvos moksleivių ir studentų duomenų bases, tarp jų - Moksleivių bendrojo lavinimo mokyklose bazę ir asmenų nuo 5 iki 18 metų amžiaus duomenų bazę, kuriose yra moksleivių asmens ir ypatingi asmens duomenys (tarp jų - lankoma mokykla, gyvenamosios vietos adresas)“. Šioje vietoje pažymėtina, kad duomenys nurodantys kokia yra lankoma mokykla, gyvenamosios vietos adresas nėra duomenys apie etninę priklausomybę ir gimtąją kalbą. Konkrečiu atveju nepilnamečiai asmenys buvo suskirstyti pagal etninės priklausomybės požymį ir gimtąją kalbą bei atitinkamai buvo sudarytos tokių asmenų grupės, kurioms, išverstus tekstą į gimtąją kalbą, ir buvo išsiųstas minėtas Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus laiškas. Prokuroras nesiaiškino kokiais tikslais tie duomenys yra renkami ir kaupiami ir kokiais tikslais jie gali būti naudojami, ir ar tinkamai šiuos duomenis panaudojo ministras Gintaras Steponavičius. Konstatavus, jog duomenys buvo panaudoti neleistiniais tikslais, turi būti sprendžiamas klausimas dėl Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus patraukimo baudžiamojo atsakomybėn pagal LR BK 168 str.

Pažymėtina, jog Europos Parlamentui ir Europos Komisijai 2011-09-23 yra pateikta peticija, pasirašyta 297 asmenų, kuria prašoma pradėti tyrimą prieš Lietuvą ir prašoma kreiptis į Europos Teisingumo Teismą dėl Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus 2011 metų rugpjūčio mėnesį išsiųstų minėtų 26 000 laiškų, adresuotų nelietuviškas mokyklas lankantiems nepilnamečiams asmenims. Taip pat minėtina, kad tokie ministro Gintaro Steponavičiaus veiksmai sukėlė neigiamą rezonansą visuomenėje ir spaudoje, buvo kilęs didelis žmonių pasipiktinimas (pavyzdžiui: „<http://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/gsteponavicius-apkaltintas-tautines-nesantaikos-kurstymu-ir-neteisetu-disponavimu-asmens-duomenimis.d?id=49951636>“; <http://politika.atn.lt/straipsnis/89887/ministras-gsteponavicius-apkaltintas-tautines-nesantaikos-kurstymu>“ ir kitur), dėl ko atitinkamai buvo kreiptasi į Europos žmogaus teisių fondą bei pateikta peticija Europos Parlamentui ir Europos Komisijai.

Vadovaujantis išdėstytu pagrįstai teigtina, kad 2011-10-07 ir 2011-10-10 Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Rimvydo Valentukevičiaus nutarimai atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, laikytini kaip nepagrįsti ir neteisėti.

Atsižvelgdami į išdėstytą teisinį ir faktinį pagrindą, Teismo prašome Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Rimvydo Valentukevičiaus 2011-10-07 ir 2011-10-10 nutarimus panaikinti kaip neteisėtus ir įpareigoti LR generalinę prokuratūrą pradėti ikiteisminį tyrimą pagal LR Baudžiamojo kodekso 168 str. bei 170 str., dėl Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministro Gintaro Steponavičiaus veiksmų atskleidžiant informaciją apie privatų žmogaus gyvenimą ir tautinės neapykantos kurstymo.

PRIDEDAMA:

1. 2011-09-23 Peticijos Europos Parlamentui bei Europos Komisijai kopija, 9 lapai;

Pagarbiai

VšĮ „Europos žmogaus teisių fondas“
direktorė Malgožata Runevič-Vardyn